

"MA AZT LÁTOM, KŐBÁNYÁSOK VANNAK MINDENHOL"

Maróthy Zoltán sokszoros túljelentkezésről, szakmai hitelességről és három évtizedről

Maróthy Zoltán

gitáros, énekes, dalszerző és zenei rendező,
a Kőbányai Zenei Stúdió tanára (zenekari gyakorlat, gitár) és igazgatóhelyettese

Már akkor a tanári gárda tagja volt, amikor még meg sem született az iskola. Maróthy Zoltán az elsők között volt, aki Póka Egon meghívására 1996 szeptembere előtt a Cserkesz utcában fogadta a növendékeit. Ma már a Kőbányai Zenei Stúdió igazgatóhelyettese, s a rock gitárossal, énekessel, dalszerzővel, (szövegíróval) az azóta eltelt három évtizedről beszélgettünk. Arról, miként alakult az idők folyamán az iskola, a tantestület, miért tartja fontosnak, hogy ismert, a zenei élet jelenleg is aktív szereplői adják át a tudásukat, s hogy a harmadik év végén a fiatalok olyan tudással távozzanak, amivel nemcsak a pódiumon, hanem a hangstúdióban vagy zenetanárként is megállják a helyüket. Azt, hogy ezek az alapítói elképzelések mennyire sikeresek, talán az is igazolja, hogy idén a szokásosnál is nagyobb, négyszeres volt az intézményben a túljelentkezés.

– „Még az iskola megszületése előtt, amikor egyre jobban esett a hazai zenei színvonal, mi Egonnal elképzeltük azt a jövőt, amikor már százak végeztek a stúdióban, olyanok, akiket bárhová oda lehet rakni, rockzenekarba, vendéglátós muzsikusnak, vagy akár egy együttes frontemberének” – akkor nyilatkozta ezt, amikor az iskola tíz éves jubileumára született egy kiadvány a Kőbányai Zenei Stúdióról. Most, két évtized elteltével hogyan látja, mennyire sikerült beteljesítenie az intézménynek ezt a tervet?

– Minden, így a zenei trendek is állandóan változnak, s bár nem feltétlenül az élő zene van ma a fókuszban, azt látom, Kőbányások vannak mindenhol. Kikerülhetetlenek a nálunk végzett fiatalok. Ha valakinek zenekarra, zenészekre van szüksége, rájuk gondol először. Nem is nagyon tudok olyan együttest mondani, ahol ne lenne volt diákunk vagy tanárunk. A mostani fiatal popsztároknak is igényük van arra, hogyha koncertet adnak, akkor profi, több műfajban is otthonos zenészekkel dolgozzanak. S döbbenetes, hogy iskola már három évtizede működik, hogy ez a harmincadik tanévem... Hiszen az alapítás táján kezdtem el magánnövendékekkel foglalkozni, az Ossian gitárosaként sokan kerestek meg, hogy szeretnének nálam tanulni. Póka Egonnal is akkoriban ismerkedtem meg, néhány lemezünknek ő volt a zenei rendezője, s amikor megemlítette nekem, hogy születőben van a kőbányai zeneiskola, megkérdeztem, hozhatnám-e a növendékeimet, mert utálok otthon tanítani. Igent mondott, így tényleg már akkor a tantestület tagja voltam, amikor még csak épült az iskola.

Maróthy Zoltán

– Sikeres, fiatal zenészként szívesen vállalkozott a tanításra?

– Volt bennem némi aggodalom, hogy beválok-e pedagógusnak, de aztán hamar ráéreztem arra, milyen jó a megszerzett tudást, tapasztalatot továbbadni. Ráadásul

zenetörténész édesapám¹ is két egyetemen tanított, s a Zenetudományi Intézetnek volt a vezetője. Sokat tanultam magam is az eltelt évtizedek alatt. Az ember huszonévesen tele van energiával, azt érzi, képes minden ajtót berúgni, s aztán, ahogy múlnak az évek, finomodik. Egyre jobban rájön, annál, hogy mennyire sikeres egy lemez vagy hogy hány ember van egy koncerten, sokkal fontosabb maga a zene. Én magát a tanítást is hasonlóképpen élem meg, mint a színpadot, s ugyanolyan sikernek érzek egy évvégi vizsgakoncertet, mint egy saját fellépést. Azért, hogy a diákok jól szerepeljenek, még jobban is izgulok, mint a saját szerepléseimen.

Tanítványok és kollégák gyűrűjében a Kőbányai Zenei Stúdió jubileumi ünnepségén

– *Hogyan alakult, változott az iskola az évtizedek során?*

– Kezdetektől nagyon jó a hangulat Kőbányán, s így van ez mind a mai napig. Tiszteljük egymást, s mivel a tanárok többsége színpadi muzsikusként, nem kell elmagyarázni a másoknak, miről szól ez a szakma. Épp ezért tudja mindenki a megszerzett tapasztalatát továbbadni a tanítványainknak. Most is, a gólya táborunkban, amelyre minden nyáron örömmel jönnek a fiatalok – Tornóczky Ferenc barátom és igazgatóhelyettes társam kiváló kezdeményezésére –, az összes tanár, aki ellátogatott kurzust tartani, játszott is az esti koncerten, a gyerekeknek pedig nagyon imponáló volt, hogy ezek a művészek fogják őket tanítani szeptembertől. A drága Babos Gyuszi mondta mindig, hogy igazából mi itt segítők vagyunk. Mi vagyunk azok az idősebb kollégák, akik a fiatalabbakat abban segítjük, hogy minél gyorsabban és profibb módon be tudjanak kerülni a szakmába.

¹ (Budapest, 1925. december 23. – Budapest, 2001. augusztus 10.) Erkel Ferenc-díjas zenetörténész, zenekritikus, esztéta, szociológus, a magyarországi populáris zenei kutatások nemzetközileg elismert képviselője. [100 ÉVE SZÜLETETT Maróthy János. Feuer Mária: Jellemző a fáziseltolódás \(Zeneélet. Pillanatfelvétel, Zeneműkiadó Budapest, 1978\) // Maróthy János: A szimfónia újjászületése a tragédia szelleméből. Adalékok a „Sosztakovics-esethez” \(1981\) \(Parlando 2025/6.\)](#)

– Mennyiben változtak a jelentkezők?

– Úgy vélem, az alapkészítés ugyanaz. Sokan vannak, akik valóban meg akarnak tanulni zenélni, akiket érdekel a muzsika, a tudás, és erre hajlandóak éveket áldozni. Nem a vagyont, a sikert keresik, hanem hajlandóak leásni a dolgok mélyére. Számos olyan növendékünk volt, aki komoly tehetségkutató versenyen elért, kiváló eredmény után jött el hozzánk Kőbányára, mert azt mondta, attól, hogy van rajongótábora, még üres, s szeretné, ha komoly alapjai lennének, hiszen egész életében zenélni akar. Akad olyan tanárunk is, Baricz Gergely, aki a tehetségkutatón sikerrel szerepelt, aztán a növendékünk lett, majd visszahívtuk tanítani, most pedig már az ének tanszak vezetője. A tanári kar jelentős része került ki a korábbi növendékek közül. Sajnos az induló gárdából sokan nincsenek már köztünk, de ott a fényképük a falon, amire gyakran rápillantunk. Nagyon sokszor mesélünk is a fiataloknak róluk, hogy tudják, miről szól ez az iskola, kiktől vált ilyenné. Egon is gyakran mondogatta, hogy figyeljünk azokra, akikben komoly tehetséget látunk, mert gondolnunk kell a jövőre, amikor már mi nem leszünk... Nagyon nagy fájdalom, hogy Egont elvesztettük, de bízom benne, hogy ugyanazt a szellemiséget képviseljük mi is, amivel elindította az iskolát. Megmaradt a bensőséges, családi hangulat, s kötelességünk is mindent, amiért Egon harcolt, amit létrehozott, továbbvinni. Szerencsére van még egy másik alapítónk, aki egyben az iskola fenntartója is, ugyancsak elévülhetetlen érdemei vannak az iskola megszületésében, működésében, eddigi három évtizedében – dr. Gyimesi László. S bár az utóbbi időben több tisztségétől visszavonult, úgy vélem még mindig fontosak vagyunk neki, mert például nyáron egy rögtönzött vezetőségi értekezletet hívott össze, s látszott, továbbra is a szívén viseli az iskola ügyeit, a Kőbányai Zenei Stúdió az ő gyermeke is. S ebben az intézményben éppen ez a legjobb, hogy fontos célért született, s – az eszmeiségét máig sikerrel őrizzük.

– *Közben pedig haladnak a korral is.*

– Muszáj, mert változik a világ, így a kötelező daloknál, ha valami kicsit poros, akkor újabbat veszünk elő. Attól, hogy valami működött egykor, nem biztos, hogy megállja ma is a helyét, de ebben mindannyian egyetértünk, s figyelünk az új metódusokra. A közösségi médiában a jelenlétünk is nagyon erős, a Facebook-oldalunk 10 ezer követővel rendelkezik, azt hiszem, ezt kevés zeneiskola mondhatja el magáról. S van Kőbányán menedzsment óra, angol nyelv, rendezvényszervezés. Rendszeresen hívunk neves vendégeket is, akik megosztják a gyerekekkel a tapasztalataikat, nemrég járt nálunk például Charlie vagy Závodi Gabi. S ezekre beszélgetésekre rengeteg jönnek, telt ház van mindig, komoly a fiatalok érdeklődése. A növendékeink fellépései is nagy közönséget vonzanak, hiszen az évvégi gálakoncert mellett rendezünk nyárindító koncertet is a Kobuci kertben, s a Gödör klubban ugyancsak óriási teltház gyűlik össze. S ez is mutatja miért érdemes ezzel foglalkozni! Nagyon

jónak tartom azt a tendenciát, hogy meg akarják hallgatni a fiatal gyerekeket, mert remekül zenélnek. Emellett klubkoncerteket is rendezünk a növendékeinknek, s néhány éve bevezettük azt is, hogy a harmadikos, végzős évfolyamot elvisszük professzionális stúdióba, ahol készíthetnek egy live-stream felvételt, majd ezeket az iskola YouTube csatornáján közre is adjuk. Imádják, látják, milyen jól sikerül. S azzal is tisztában vannak, mennyit segíthet az indulásban... Amikor én annak idején, 15 évesen hangszert ragadtam, mert azt mondtam, hogy zenész leszek, mindenki azt kérdezte, hogy miért nem választasz magadnak normális foglalkozást, hiszen a zenei út annyira bizonytalan... Nekem szerencsém volt, hiszen szép pályát járhattam be, KMK, az Ossian, a Fahrenheit, a Kiss Forever Band alapító tagja vagyok, Koncz Zsuzsa állandó gitárosa, az East korábbi tiszteletbeli tagja. Nagy büszkeség, az is, hogy Zsuzsa jónéhány dalát én írhattam, ami lemezen is megjelent, s Bródy János volt a szövegírójuk. Most a Bródy Nap alapzenekarának is része lehettem, s harmincegy nótát játszottunk el. Büszkén sorolhatom, hogy ezen a Szigeten tartott nagykoncerten olyan Kőbányás-közreműködők voltak, mint Kékkői Zalán, Kiss Enikő vagy Molnár Levente ... S nemcsak a zenélést, a tanítást is az első pillanattól szeretem, még az adminisztrációt is – ami azért lássuk be, egy rockzenésztől elég távol áll – hajlandó vagyok elvégezni. Szerencsére mióta átálltunk az e-kréta rendszerre, sokkal egyszerűbb megcsinálni, mint a naplótöltögetést, így elvégzem én is rendben. Hozzá kell tegyem, akadnak azért olyan tehetségek, akik számára nem az iskolánk kínálta metódus az ideális. De be is csapnánk magunkat, ha azt mondanánk, csak abból lesz profi zenész, aki hozzánk jár. Előfordult persze az is, hogy csak belehittük valakibe a tehetséget... A talentumot hamar megtanulja az ember meglátni. Babos mondogatta, hogy számára a felvételi vizsgák formalitások, mert ahogy valaki leguggol, hogy kivegye a tokjából a gitárt, abból tudja, mi a helyzet. S mi elhittük neki, mert valóban tudta! Néhány ezren nálunk váltak zenészekké, s nekik épp az kellett, amit mi tudunk adni. Arra törekszünk ugyanis, hogy olyan zenészeket képezzünk, akik több műfajban is megállják a helyüket, a színpadon, stúdióban vagy akár a vendéglátóban. Nem akarunk senkit uniformizálni, ha valakinek erős az egyénisége, nyugodtan követheti az általa megálmodott utat. Ha eljön egy rock and roll gitáros, annak is kell mondjuk jazzt tanulnia, hiszen fel fogja tudni használni, a saját műfajában válik tőle jobbá. Magam is a klasszikus zenéből érkeztem, majd három évig jazzt tanultam, s ezután kezdtem el heavy metált játszani. Sokoldalúnak kell ma lenni, ez is a boldogulás feltétele. S bármilyen zenei feladat jobb, mintha az embernek a szakmánkon kívül kellene megélni... Épp ezért nyáron is azon törtjük a fejünket a tanszakvezetőkkel, hogy kinek milyen ötletei vannak a következő tanévre, s minden kolléga állandóan arra törekszik, hogy minél jobban, érdekesebben adjuk át a szükséges tudást.

- A korábbi beszélgetésben, ami a 10. jubileumra született, említette, a Kőbányai Zenei Stúdió respektjét az is jelzi, hogy sokan kőbányaisnak hazudják magukat...
- Igen, ez is előfordult már! Sajnos nem tudunk mindenkit felvenni, s nemcsak a túljelentkezés sokszoros, a pótfelvételikre is annyian érkeznek, hogy kétnapos hidegélelemmel kezdünk neki a meghallgatásnak, beköltözünk augusztus végén az iskolába. Fárasztó, de nagyon szép pillanatok azok, amikor találkozunk az új tehetségekkel, és épp azért gyötrelmes, mert nem tudunk mindenkit felvenni. Fájó szívvel kell elengedni olyanokat is, akikkel szívesen dolgoznánk. Túl sokan túl jók, de ebben az emelkedő általános színvonalban talán szerepet játszik iskolánk eddigi működése is...

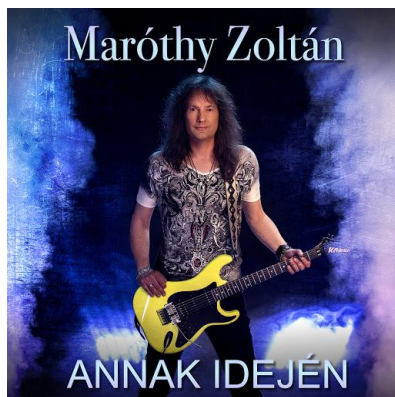
Réfi Zsuzsanna

FÜGGELÉK

Maróthy Zoltán - Mysterium (Full Album)
[Teljes lejátszási lista megtekintése](#) (13 felvétel)

© 2021 M-Prod Artist

[Maróthy Zoltán - Annak idején \(Hivatalos videóklip\)](#) (4:18)

© 2021 M-Prod Artist

Kőbányai Zenei Stúdió - Licence to Kill (Gladys Knight cover) (4:18)

Zenekar: Helfy Alexa – ének, Szakács Tímea – vokál, Gál Rebeka – vokál, Gyurics Anna – vokál,
Schneiderics Andor – dob, Sabjányi Isabella – basszusgitár, Rigó László – gitár, Mága Alex –
billentyűs hangszerek

Zenei vezető és osztályfőnök: Balog László

A felvétel a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával a ProVibe Stúdióban készült 2026-ban.